

[Søren Jensen (Hasserris).]

Men det kan se ud, som om hensynet til forureningsministeren vejer tungere til end hensynet til forbrugeren. Det virker i alt fald ejendommeligt, at Danmark med sit verdensry som eksportør af landbrugsprodukter, endda af høj kvalitet, placerer dette ansvarsområde andre steder end under landbrugsministeriet, som har veterinærdirektoratet nært knyttet til sig. Der er en nøje sammenhæng i produktion, forarbejdning og forhandling af kødvarer, og det nøje samspil, der nødvendigvis må være mellem producenter, veterinærer og de handlende, vanskelliggøres i høj grad af bestemmelser om, at detailforhandling tages ud af denne lov og nu foreslås reguleret af ministeren for forureningsbekæmpelse i medfør af levnedsmiddeloven. Denne opdeling mellem to ministerier vil efter vor opfattelse virke meget uheldigt og bidrage til en både dyrere og mere besværlig administration, noget, som man jo ofte taler om at vi skal søge at undgå.

Hr. Niels Ravn omtalte § 30 og henviste til, at ifølge denne paragraf skal virksomhederne nu selv betale omkostningerne i forbindelse med dyrlægekontrollen. Jeg mener, at hr. Niels Ravn glemte tilføjelsen i paragraffen, for der er en tilføjelse, der siger: „såfremt ministeren ikke bestemmer andet.“ Men igennem de sidste 11 år har ministrene jo bestemt noget andet, og jeg håber, at den nuværende minister i dette tilfælde vil følge sine forgængere op. Jeg kunne jo spørge ministeren, om det ikke er rigtigt opfattet.

Dernæst blev der af hr. Buchart Petersen nævnt de trikiner, som man har fundet i et vildsvin nede i Købbyen. Så vidt mig bekendt har man ikke fundet andre trikiner end dem, man fandt i omtalte vildsvin, siden 1929. Derfor kunne det nok have en vis interesse under udvalgsarbejdet at se, hvilket apparat vi har i gang for bekæmpelse af trikiner.

Der er andre ting, som venstre ønsker nærmere drøftet og belyst i et udvalg, også slettelsen af kommunegrænsebestemmelsen, som virker som en forenkling. Men som andre har sagt, må vi se nærmere på, om vi med fordel kan undvære sundhedskommissionerne.

Jeg skal nøjes med her at tilsige en både

interesseret og velvillig behandling af lovforslaget.

Erik Hansen: Må jeg indledningsvis sige i forbindelse med det, hr. Søren Jensen (Hasserris) sagde om at gøre landbrugsministeriet til ressortministerium for en stor del af de opgaver, som hører denne lovgivning til, at jeg i og for sig er enig i den betragtning, at det kan være fordelagtigt at lægge så mange som muligt af opgaverne netop i det ministerium, man normalt har som ressortministerium. Men når det er sagt, vil jeg gerne føje til, at det er ikke så mange uger siden, vi her i tinget drøftede et andet problem i forbindelse med administrationen af EFs landbrugsordninger, og dengang synes jeg ikke hr. Søren Jensen (Hasserris) gav udtryk for samme nødvendighed af at tillægge landbrugsministeriet de opgaver, som lå landbrugsministeriet nær.

Jeg vil gerne sige om det foreliggende lovforslag, at når vi har det til behandling her i dag, skyldes det nok, at man har haft lyst til at foretage en kulegravning af lovgivningsområdet, men vel først og fremmest at hele revisionen af levnedsmiddeloven forudsatte, at man fik disse ting taget op til behandling. Af den grund har man altså fået et forslag til en ny lov om kød, og jeg vil gerne sige om den, at den klart virker betydelig mere overskuelig og forenklet end de love, den nu skal afløse.

Det synes at fremgå, at man nu ophæver de kommunale sundhedskommissioner. Det er måske meget rimeligt at gøre det, men jeg er lidt i tvivl om, hvad man vil sætte ind i stedet for til at løse de opgaver rundt omkring i kommunerne, som sundhedskommissionen hidtil har taget sig af. Jeg ved godt, at man omkring i kommunerne siger, at det klarer teknisk udvalg og andre udvalg, de deler opgaverne imellem sig. Men jeg er lidt i tvivl om, hvorvidt det nu også er rigtigt, hvad man her gør. Men det hører vel i øvrigt ind under en anden ressortminister.

En anden ting, som er med i denne lovgivning, er spørgsmålet om kontrollen med de såkaldt ikke-eksportautoriserede virksomheder. Her er det helt klart, at vi har haft en lovbestemmelse, som tiden er løbet fra, når det tidligere var bestemt, at hvis man ikke havde denne eksportautorisation, måtte man ikke sælge uden for den kommu-